

PARAULA I VIDA

Maria ens ensenya a viure la fe

Hem acabat les celebracions pasquals, però cada diumenge és una Pasqua setmanal, i cada dia. Perquè Crist ha ressuscitat i és el Senyor de tots els dies i de tota la nostra història. «Tots els dies són sants i bons per als qui estan en gràcia de Déu!», deien abans en llegir el santoral. I estem acabant el mes de maig, en què, acollint la proposta del Papa Francesc, hem anat pregant el Rosari en comunió amb diversos santuaris del món, i hem tingut un record i una pregària a la pàgina web del Bisbat per a moltes advocacions de la Mare de Déu, per demanar-li humilment que ens alliberi de la pandèmia i ens faci sortir vencedors en les proves. La Verge Maria, la primera deixeble de Jesús, acompanya la vida de la seva Església al llarg de tot l'any, ens ensenya a viure la fe i la caritat, perquè tinguem vida i vida abundant, i la comuniquem a tota la humanitat, amb esperança i obres d'amor.

Sant Ignasi de Loiola en el seu famós llibre dels *Exercicis espirituals*, quan fa meditar *La vida de Crist*, explica que la primera aparició del Ressuscitat fou a la Verge Maria, la seva Mare: «la qual cosa encara que no es digui en l'Esclat, es té per dit, quan narra que es va aparèixer a tants d'altres; perquè l'Esclat suposa que tenim enteniment». Amb aquest punt de finesa espiritual ve a dir que Crist a qui primer va anar a alegrar fou a la seva Mare Santíssima, i que això ja tothom ho entén; no cal escriure-ho! Primer la Mare! Insisteix en aquest detall de tanta humanitat que nosaltres retenim com a creients, perquè sabem que ens ha estat «donada» com a Mare nostra al peu de la Creu i volem acollir-la com a deixebles estimats i amics del seu Fill.

Després de la Pasqua, continuem recordant la Mare del Cel, presentem-li les nostres necessitats, demanem-li la tendresa de la seva amorosa presència i companyia, girem el cor al santuari o ermita més proper al nostre poble, posem-li flors i llums a la seva imatge de casa, resem-li diàriament una Avemària, o el Rosari, o cantem-li un cant dels que ens sabem de memòria, fem-lo aprendre als petits de casa... Tot, perquè la Mare del cel sigui més coneguda i estimada, ja que Ella és la nostra Mare, que ens estima i no deixa mai de guiar-nos pels camins de la vida de batejats.

Ella cregué sempre en el seu Fill, esperà en els moments dolorosos de la creu i de la sepultura, i fou gran missionera seva. «*Contra tota esperança, esperà*» (Rm 4,18), i el veié —la primera— Ressuscitat i Glorios. Després, discreta i humil com sempre, acompanyà els deixebles en els primers temps de pregària i de consolidació de la comunitat eclesial, d'acolliment de l'Esperit Sant al Cenacle, i de companyia als amics missioners del seu Fill. I aquesta «missió» extraordinària de Maria, com a Mare de l'Església, continua. La Mare segueix aplegant els fills i preocupant-se per cada un d'ells, talment les mares de la terra ho fan pels seus fills, nets i besnets... Estimar amb tendresa és la gran vocació de tota mare. I un no es jubila mai d'estimar, d'acollir, de reconciliar. Ni al cel. Més encara, des del cel, Maria Assumpta, ressuscitada ja amb el seu Fill, està activíssima en l'amor. I continua presentant-li les nostres necessitats. Que joïós tenir la Mare del Cel que ens cuida, amatent i misericordiosa. Preguem-li sempre amb plena confiança!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Concert dels Petits Cantors d'Andorra a Meritxell

El Cor dels Petits Cantors i el Cor de Cambra del Principat d'Andorra van estrenar, el dissabte 15 de maig, *Jubilate Deo* de Dan Forrest, al Santuari-Basilica de la Mare de Déu de Meritxell, en un dels primers actes de tipus cultural que es van dur a terme després del confinament, amb les mesures de prevenció establertes per les autoritats. Va presidir l'estrena l'Arquebisbe i Copríncep Joan-Enric, que fou rebut a la seva arribada per la Subsíndica del Consell General, el President de l'Associació dels Petits Cantors d'Andorra, i la Directora del Cor, Catherine Metayer. L'acte fou presentat per una de les persones iniciadores del Cor, Marta Deu, i el President del Club Internacional d'Andorra, que ha esponsoritzat el concert i que dirigí unes paraules al públic.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La mudança

La condició humana conté una dimensió inherent: no som eterns. Davant d'aquest fet inqüestionable se'ns ofereix la proposta de la fe: acceptar el regal de la vida eterna. Així de senzill és resumir l'esperança del creient: ser capaços d'acceptar un regal i esperar-lo amb deler.

Al llarg de la vida hem pogut viure una experiència semblant d'espera. Haver de fer una mudança. Des que sorgeix la necessitat de canviar de casa fins que acabes estant a la casa nova hi ha un procés, un autèntic camí a recórrer. Moltes passes a fer i una experiència

emocional profunda, deixar enrere moltes coses i destriar què cal endur-se. La majoria de vegades suposa un autèntic trasbals, fins i tot diuen els psicòlegs, que la mudança és una de les causes més greus d'estrès.

Doncs bé, cal saber, i així ho professem en la fe cristiana que ens n'haurérem d'anar de casa nostra i que tindrem la nova casa preparada per anar-hi a viure. Per això, cal viure amb actitud de mou-

re'ns. No podem viure mantenint el cor en aquesta casa que ara ocupem. Així que quan ens diuen que hem de marxar de casa i ja sabem la nova casa on anem ens passa una experiència vital molt curiosa: passem a estar més dependent de la casa nova que no pas de la que deixem.

Això és el que ja ens ha de començar a passar, tinguem l'edat que tinguem, però sobretot quan ens han començat

a dir que la casa on vivim té esquerdes i s'està tornant inhabitable. S'inicia un procés profund i molt enriquidor d'esperar veure la nova casa, desitjar conèixer-la i veure'ns-hi, trobar-nos-hi com si ja hi fóssim. Aquest desig de canviar de casa ens ha d'acompanyar tota la nostra vida. Hi ha Algú que ha anat a preparar-nos lloc i quan el tingui preparat vindrà a buscar-nos per anar junts a la casa nova. Oi que ens sona aquest missatge?

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

PALABRA Y VIDA

María nos enseña a vivir la fe

Se han terminado las celebraciones pascuales, pero cada domingo es una Pascua semanal, y cada día. Porque Cristo ha resucitado y es el Señor de todos los días y de toda nuestra historia. «Todos los días son santos y buenos para los que están en gracia de Dios!», se decía al leer el santoral. Y estamos terminando el mes de mayo, en el que, acogiendo la propuesta del Papa Francisco, hemos ido rezando el Rosario en comunión con varios santuarios del mundo, y hemos tenido un recuerdo y una oración en la página web de la Diócesis para muchas advocaciones de la Virgen, para pedirle humildemente que nos libere de la pandemia y nos haga salir vencedores en las pruebas. La Virgen María, la primera discípula de Jesús, acompaña la vida de su Iglesia a lo largo de todo el año, nos enseña a vivir la fe y la caridad, para que tengamos vida y vida abundante, y la comuniquemos a toda la humanidad, con esperanza y obras de amor.

San Ignacio de Loyola en su famoso libro de los *Ejercicios espirituales*, cuando hace meditar *La vida de Cristo*, explica que la primera aparición del Resucitado fue a la Virgen María, su Madre: «*lo que aunque no se diga en la Escritura, se tiene por dicho, cuando narra que se apareció a tantos otros; porque la Escritura supone que tenemos entendimiento*». Con este punto de finura espiritual viene a decir que Cristo a quien primero fue a alegrar fue a su Madre Santísima, y que esto ya todo el mundo lo entiende; no hay que escribirlo. ¡Primero la Madre! Insiste en este detalle de tanta humanidad que nosotros retenemos como creyentes, porque sabemos que nos ha sido «dada» como Madre nuestra al pie de la Cruz y queremos acogerla como discípulos queridos y amigos de su Hijo.

Después de la Pascua, continuamos recordando a la Madre del Cielo, presentémosle nuestras necesidades, pidámosle la ternura de su amorosa presencia y compañía, miremos con el corazón al santuario o ermita más cercanos a nuestro pueblo, pongámosle flores y luces a su imagen en casa, recémosle diariamente una Avemaría, o el Rosario, o cantemos un canto de los que nos sabemos de memoria, hagámoslo aprender a los pequeños de casa... Todo, porque la Madre del cielo sea más conocida y amada, ya que Ella es nuestra Madre, que nos ama y nunca deja de guiarnos por los caminos de la vida de bautizados.

Ella creyó siempre en su Hijo, esperó en los momentos dolorosos de la cruz y de la sepultura, y fue gran misionera suya. «*Contra toda esperanza, esperó*» (Rm 4,18), y le vio —la primera— Resucitado y Glorioso. Después, discreta y humilde como siempre, acompañó a los discípulos en los primeros tiempos de oración y de consolidación de la comunidad eclesial, de acogida del Espíritu Santo en el Cenáculo, y de compañía a los amigos misioneros de su Hijo. Y esta «misión» extraordinaria de María, como Madre de la Iglesia, continúa. La Madre sigue reuniendo a los hijos y preocupándose por cada uno de ellos, igual como las madres de la tierra lo hacen por sus hijos, nietos y biznietos... Amar con ternura es la gran vocación de toda madre. Y uno no se jubila nunca de amar, de acoger, de reconciliar. Ni en el cielo. Más aún, desde el cielo, María Asunta, resucitada ya con su Hijo, está activísima en el amor. Y continúa presentándole nuestras necesidades. ¡Qué alegría tener a la Madre del Cielo que nos cuida, atenta y misericordiosa! ¡Roguémosle siempre con plena confianza!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Es convoca la Càtedra de Pensament Cristià el proper 10 de juny, online

La Càtedra de Pensament Cristià es portarà a terme enguany en un format online, i obert a tothom a través del canal YouTube del Bisbat d'Urgell.

Amb el títol «El poder de la Biotecnologia», el Director de la Càtedra de Pensament Cristià i Professor de la Universitat Ramon Llull, Dr. Francesc Torralba, proposa escoltar les reflexions i propostes de la Dra. Montserrat Esquerda, Directora general de l'Institut Borja de Bioètica de la Universitat Ramon Llull, i la Dra. Elena Postigo, Directora de l'Institut de Bioètica de la Universitat Francisco de Vitoria i Membre de la Pontificia Acadèmia per a la Vida. També Francesc Torralba farà una ponència final.

La jornada, que serà inaugurada per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, té com a objectiu entendre com està evolucionant la societat, immersa en un univers tecnològic. Aquest factor tecnològic ha alterat significativament els processos de producció, de consum, de relació interpersonal, però també la gènesi i el final de la vida humana.

En aquest seminari es vol aprofundir en les biotecnologies o tecnologies aplicades a la vida, cercant respostes a si tot el que és tècnicament possible, també és legítim des d'un punt de vista ètic, i en cas que no ho sigui, com discernir els límits.

Com explica el Dr. Torralba en la presentació de les jornades, les biotecnologies obren grans possibilitats per a la terapèutica i la cura de les persones, especialment, dels grups més vulnerables de la societat, però també plantegen

Càtedra de Pensament Cristià
10 juny 2021
El poder de la Biotecnologia
CONFERÈNCIES DE:
Dra. Montserrat Esquerda
Directora General de l'Institut Borja de Bioètica (URL)
Dra. Elena Postigo
Directora de l'Institut de Bioètica de la Univ. Francisco de Vitoria
Dr. Francesc Torralba
Director de la Càtedra de Pensament Cristià
canal Youtube del Bisbat d'Urgell
www.bisbaturgell.org

nous interrogants que exigeixen un discerniment ètic, per què el desenvolupament de les tecnologies en la nostra societat és vertiginós i tenim dificultats per comprendre'l i digerir-lo.

Aquesta jornada de la Càtedra a la que es pot accedir de manera molt senzilla a través del directe de YouTube el dia 10 de juny a partir de les 10 h del matí, té la vocació de ser un espai per pensar i deliberar quina societat estem construint i quines organitzacions

de cura desitgem. Defensarem el desenvolupament de la ciència i de la tecnologia que està al servei de la dignitat de la persona però, a la vegada, qüestionarem el tecnocrisme i la tecnocràcia.

CÀTEDRA DE PENSAMENT CRISTIÀ
Dilluns 10 de juny, 10 h
Canal Youtube - Bisbat d'Urgell

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «En el recolliment i el silenci de l'oració, se'ns dona l'esperança com a llum interior, que il·lumina els desafiaments i les decisions de la nostra missió: per això és fonamental recollir-se en oració i trobar, en la intimitat, el Pare de la tenda (Mt 6,6)» (27 de febrer).

@Pontifex: «El centre de la confessió és Jesús que ens espera, ens escolta i ens perdona» (2 de març).

@Pontifex: «Un Déu que estima a l'home, nosaltres mai haguéssim tingut la

valentia de creure'l si no haguéssim conegut a Jesús. Quin Déu està disposat a morir pels homes? Quin Déu estima sempre i pacientment, sense pretendre ser estimat a canvi?» (3 de març).

@Pontifex: «Només si aconseguim mirar-nos entre nosaltres, amb les nostres diferències, com a membres de la mateixa família humana, podrem començar un procés efectiu de reconstrucció i deixar a les generacions futures un món millor, més just i més humà» (5 de març).

Càritas, la resposta de la comunitat cristiana a una societat en transformació

La comunitat cristiana s'uneix en moments de crisi, i sobretot, ara que les famílies estan patint un fort sotrac. D'una banda, l'aturada del mercat laboral ha dificultat la supervivència de molts; de l'altra, pateixen pels confinaments i les dificultats de mobilitat.

Finalment, l'entrada en l'àmbit digital, d'una manera molt brusca i radical pels canvis d'usos, ha provocat que es mostri la gran escletxa que s'està obrint entre grups socials. És una escletxa que afecta als adults en l'àmbit laboral, i que també afecta els infants, en el seu àmbit familiar i de relacions socials a través de l'escolarització.

Des de Càritas hem fet un gran esforç de seguiment i acompanyament de les persones usant les eines que teníem a l'abast. Per aquest motiu s'ha incrementat en un 67,55% la inversió en ajudes socials directes a les famílies, donant 284.809,13 € que van significar que més famílies poguessin adquirir aliments, i es van atorgar 739 ajudes per valor de 55.119,76 € (3487,07% més), es van lliurar 152 targetes per compra d'aliments entre març i abril per valor de 18.000 €; i 25 famílies confinades van rebre aliments a casa des de Càritas. També van tenir més suport per sostenir els seus habitatges i es van donar 123.195,60 € en ajuts per lloguer (100,14% més que en l'any anterior), i 37.654,43 € en ajuts per subministraments (43,42% més que en el 2019).

La proximitat humana ha estat possible gràcies als 898 contactes telefònics, per ajudar en problemes i conflictes, que informar i ajudar; hem fet de pont per a que moltes persones superessin la impossibilitat d'accedir a l'àmbit laboral i a les formacions, i les dificultats d'accedir a les ajudes oficials.

També hem facilitat mitjans i suport per accedir a les ajudes oficials. Hem tramitat 45 demandes d'ajut d'urgència, de lloguer i de Renda Mínima Vital.

La impossibilitat de fer tràmits de manera digital exclou moltes llars de les oportunitats d'accedir a feines, a formació i a ajudes. El 13% de les llars ateses a a Càritas no disposen de connexió a internet. El 35,8% no té habilitats per fer tràmits en línia.

CAMPANYES DE CAPTACIÓ DE FONTS PER A LES PERSONES AFECTADES PER L'IMPACTE DE LA COVID-19

- Acció dels preveres del Bisbat d'Urgell, fent donació de 20.850 €
- Torneig de golf a Puigcerdà: 8.010 €, de 178 donants
- Crowdfunding en la campanya de suport durant els mesos d'abril, maig i juny: 93.260 €

CÀRITAS D'URGELL

La caritat és el ferment que ens fa més poble

Com un pa que alimenta l'ànima, la festa del Corpus és pastada amb el llevat de la Caritat, que fa créixer el sentit de comunitat, de ser Poble de Déu.

El signe de l'Eucaristia és el pa i el vi, que estaven ben presents en la taula del Sant Sopar, com ens recorda l'Evangelí d'avui. Aquest pa que és el Cos de Crist que vol alimentar la vida de l'Església, la del nostre Bisbat i de les nostres parròquies, com la màgia del mateix pa quan és amassat, i es barreja la farina, l'aigua, la sal i el llevat i es transforma en un esplèndid i necessari aliment.

La història es repeteix en la vida del Poble de Déu, en aquesta Diada de la Caritat ens diu el cartell: «#Siguen més poble», aquí la nostra tasca per fer reviure aquesta comunitat, en un sentit universal, com volia Jesús, nosaltres hem de ser el llevat que faci possible aquest pa universal, no podem obviar que la caritat és estimar a Déu i al proïsme, un proïsme que en el nostre món suma més de 7.000 milions de persones, moltes famolenques del valor transformador del llevat de la fe, que vol transformar la nostra societat perquè el pa que es forneja sigui el de la fraternitat universal, com ens diu repetides vegades el Papa Francesc a l'encíclica *Fratelli tutti*.

També el coixinet —hashtag— del cartell ens recorda que ens cal fer viral aquest missatge, no només a les xarxes socials, sinó també com a missatge d'aquesta Diada de la Caritat en les nostres celebracions eucarístiques que viurem i compartirem, no podem deixar d'anunciar-ho. No oblidem que som cridats a ser llevat que amb força faci esclatar al nostre poble, però també al nostre món, la necessitat de retrobar-nos per sentir-nos part del poble de Déu. Un poble que sap transformar-se per acollir, acompanyar, cuidar a tots els seus veïns i veïnes, donant possibilitats, ajudes, i tot allò que permeti viure una veritable fraternitat.

De moment us convidem a ser veritable llevat d'aquest pa eucarístic que s'ofereix a tothom des de Càritas d'Urgell, ajuda'ns a fermentar, a fer créixer, accions transformadores per la dignitat i la igualtat de tots els ciutadans, els 7.000 milions, d'aquest planeta que anomenem Terra, no ens falleu, us necessitem i us necessiten.

Mn. Jaume Mayoral

Delegat episcopal de Càritas d'Urgell

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

31. □ Dilluns [So 3,14-18 (o bé: Rm 12,9-16a) / Sl: Is 12,2-6 / Lc 1,39-56]. La Visitació de la Benaurada Verge Maria; santa Peronella (Petronila), vg.; sant Pasqual, diaca.

JUNY

1. ■ Dimarts [Tb 2,10-23 / Sl 111 / Mc 12,13-17]. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic; sant Ignasi (Íñigo), abat castellà; sant Flor.

2. ■ Dimecres [Tb 3,1-11.24-25 / Sl 24 / Mc 12,18-27]. Sants Marcel·lí

i Pere, mrs. romans (s. IV); sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs. venerats a Girona; sant Eugeni I, papa (654-657); sants Potí, Blandina i companys, mrs. a Lió.

3. ■ Dijous [Tb 6,10-11a;7,1-9-17;8,4-10 / Sl 127 / Mc 12,28b-34]. Sant Carles Luanga i companys mrs. a Uganda (1885-1887); sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova; sant Justí, mr. a Burgos; santa Oliva, vg.; sant Joan el Grande, rel. hospitalari; santa Clotilde, reina francesa.

4. ■ Divendres [Tb 11,5-17 / Sl 145 / Mc 12,35-37]. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Francesc Caracciolo, prev., fund. caracciolins (CRM, 1588); sant Hilari, bisbe; santes Rut i Noemí, nora i sogra, segons la Bíblia.

5. ■ Dissabte [Tb 12,1.5-15.20 / Sl: Tb 13,2-8 / Mc 12,38-44]. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda; sant Sanç (Sancho), noi mr. a Còrdova; santa Zenaida, vg.

6. □ Diumenge vinent, Santíssim Cos i Sang de Crist (lit. hores: de la solemnitat). [Ex 24,3-8 / Sl 115 / He 9, 11-15 / Mc 14,12-16.22-26]. *Sant Feliu de Llobregat*: ■ Beat Josep M. Peris (1889-1936, nat a Cincorres, bisbat de Tortosa), prev. i mr., rector del Seminari de Barcelona. Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. premonstratencs (Opraem, 1120); sant Artemi, l'esposa Càndida i la filla Paulina, mrs.; sant Marcel·lí Champagnat, prev., fund. Gns. maristes (FSM, 1817).

La Santíssima Trinitat (B)

COMENTARI

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 4,32-34.39-40)

Moisés digué al poble: «Recorre totes les èpoques que t'han precedit, des del dia que Déu creà l'home sobre la terra; investiga d'un cap a l'altre del cel, a veure si mai ha succeït un fet tan gran com aquest, si mai s'ha sentit dir que un poble hagi escoltat la veu de Déu que li parlés d'enmig del foc, com tu l'has escoltada, i hagi continuat amb vida; si mai s'ha sentit dir que cap déu hagi intentat anar a treure per a ell un poble que vivia en poder d'un altre, combatent contra l'opressor amb senyals i prodigis, amb mà forta i braç poderós, amb fets esglaiadors i extraordinaris, com el Senyor, el vostre Déu, ho ha fet per vosaltres a Egipte, i vosaltres ho heu vist amb els vostres ulls. Reconeix avui que el Senyor és l'únic Déu: ni dalt al cel ni aquí baix a la terra no n'hi ha d'altre; recorda-ho sempre en el teu cor. Compleix els seus decrets i els seus manaments que jo et dono avui, perquè siguis feliç amb els teus descendents, i visquis molts anys en el país que el Senyor, el teu Déu, et dona per sempre.»

▶ Salm responsorial (32)

R. *Feliç el poble que el Senyor s'ha escollit per heretat.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

La paraula del Senyor ha fet el cel, / amb l'alè de la boca ha creat l'estelada; / a una paraula seva, tot comença, / a una ordre d'ell, tot existí. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,14-17)

Germans, tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu. Perquè vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus que us faci viure una altra vegada en el temor, sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abbà, Pare!» Així l'Esperit s'uneix al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu. I si som fills, també som hereus: hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que sofrim amb ell per arribar a ser glorificats amb ell.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l es prosternaren. Alguns, però, dubtaren.

Jesús s'hi acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 4,32-34.39-40)

Moisés habló al pueblo diciendo: «Pregunta a los tiempos antiguos, que te han precedido, desde el día en que Dios creó al hombre sobre la tierra; pregunta desde un extremo al otro del cielo, ¿sucedió jamás algo tan grande como esto o se oyó cosa semejante? ¿Escuchó algún pueblo, como tú has escuchado, la voz de Dios, hablando desde el fuego, y ha sobrevivido? ¿Intentó jamás algún dios venir a escogerse una nación entre las otras mediante pruebas, signos, prodigios y guerra y con mano fuerte y brazo poderoso, con terribles portentos, como todo lo que hizo el Señor, vuestro Dios, con vosotros en Egipto, ante vuestros ojos? Así pues, reconoce hoy, y medita en tu corazón, que el Señor es el único Dios allá arriba en el cielo y aquí abajo en la tierra; no hay otro. Observa los mandatos y preceptos que yo te prescribo hoy, para que seas feliz, tú y tus hijos, después de ti, y se prolonguen tus días en el suelo que el Señor, tu Dios, te da para siempre.»

▶ Salmo responsorial (32)

R. *Dichoso el pueblo que el Señor se escogió como heredad.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

La palabra del Señor hizo el cielo; / el aliento de su boca, sus ejércitos. / Porque él lo dijo, y existió; / él lo mandó y todo fue creado. R.

Los ojos del Señor están puestos en quien lo teme, / en los que esperan su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo. / Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,14-17)

Hermanos: Cuantos se dejan llevar por el Espíritu de Dios, esos son hijos de Dios. Pues no habéis recibido un espíritu de esclavitud, para recaer en el temor, sino que habéis recibido un Espíritu de hijos de adopción, en el que clamamos: «¡Abba, Padre!». Ese mismo Espíritu da testimonio a nuestro espíritu de que somos hijos de Dios; y, si hijos, también herederos; herederos de Dios y coherederos con Cristo; de modo que, si sufrimos con él, seremos también glorificados con él.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos dudaron. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado todo poder en el cielo y en la tierra. Id, pues, y haced discípulos a todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el final de los tiempos.»

«Bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant»

La Santíssima Trinitat (1616-1617) de Giovanni Francesco Barbieri (Il Guercino). Palau Magnani, Bolonya (Itàlia)

És bàsic creure en la Santíssima Trinitat perquè és el fonament de tota la nostra fe. Només cal veure com en la litúrgia tot comença i acaba «en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant». Però no és fàcil a la nostra intel·ligència limitada entrar en aquest misteri. Tanmateix no es tracta tant d'entendre'l com de viure'l. Jesús envia els seus apòstols a batejar en nom de la Trinitat: *Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.* El que demana Jesús és predicar l'evangeli sabent que no estem sols sinó acompanyats sempre per un Déu que és Pare, Fill i Esperit Sant i el que cal no és entendre el misteri sinó viure tot el que ell ens ensenya. Perquè la nostra vida es veu embolcallada per aquest Déu amorós: *Perquè vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus que us faci viure en el temor sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abbà Pare!».* Per tant, es tracta de sentir-nos de veritat fills del Pare, germans de Crist i deixar que el mateix Esperit Sant ens faci sentir fills: *Tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu. L'Esperit dona testimoni que som fills de Déu; hereus de Déu i hereus amb Crist.* És ell qui ens mou a dir a Déu: Abbà, Pare!, amb aquesta paraula íntima i confiada que fan servir els nens per parlar amb els seus pares. Amb aquesta confiança podem parlar amb Déu. Per això la primera lectura diu al poble d'Israel: *Reconeix avui que el Senyor és l'únic Déu: ni dalt al cel ni aquí baix a la terra no n'hi ha d'altre.* Tota la lectura és un cant d'admiració al Déu d'Israel per les obres extraordinàries que ha fet. Si això es pot dir del Déu de l'AT, què no direm del Déu del NT! Un Déu que és amor, que ha enviat per amor el seu propi Fill perquè es fes un de nosaltres i salvar-nos i ens ha regalat el seu mateix Esperit que és Esperit d'amor. Podrem trobar un altre Déu més extraordinari, més meravellós?

Mn. Jaume Pedrós